

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 10C/29/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112206158
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2112206158.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Ľuboslavou Vankovou v právnej veci navrhovateľa: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., IČO 31 335 004, so sídlom Bajkalská 30, Bratislava, proti odporcom: 1. N. Z., narodený XX.XX.XXXX, bytom S. A. XXX/XX, A. Krupá, 2. W. W., narodený XX.X.XXXX, bytom J. XXX, C. J., o zaplatenie 17.335,81 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporcovia 1., 2. sú povinní zaplatiť navrhovateľovi sumu 16.852,66 eura, s úrokom vo výške 7,49 % ročne zo sumy 15.068,31 eura od 1.3.2012 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 15.068,31 eura od 1.3.2012 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť odporcu druhého.

II. Vo zvyšku sa návrh zamieta.

III. Odporcovia 1., 2. sú povinní zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 1.040 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť odporcu druhého.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 20.3.2012 doručeným súdu dňa 22.3.2012 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcom 1., 2. povinnosť zaplatiť mu sumu 17.263,07 eura s úrokom z omeškania vo výške 12,49 % ročne zo sumy 16.922,35 eura od 1.3.2012 do zaplatenia s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť odporcu druhého a náhradu trov konania.

Súd návrhu v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č. k. 1Ro/74/2012-22 zo dňa 29.5.2012, proti ktorému platobnému rozkazu podal včas dňa 20.12.2012 odporca 2. odpor zo dňa 11.12.2012 s odôvodnením, čím sa uvedený platobný rozkaz v zmysle § 174 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku zrušil v plnom rozsahu a súd vo veci nariadil pojednávanie.

Podaním zo dňa 18.4.2013 doručeným súdu dňa 29.4.2013 vzal navrhovateľ návrh späť v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 7,49 % ročne zo sumy 16.922,35 eura od 1.3.2012 do zaplatenia a požiadal o rozšírenie návrhu tak, že okrem požiadavky na zaplatenie sumy 17.263,07 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 16.922,35 eura od 1.3.2012 do zaplatenia, žiadal i o zaplatenie úroku vo výške 7,49 % ročne zo sumy 16.922,35 eura od 1.3.2012 do zaplatenia. Uznesením číslo konania 10C/29/2013-72 zo dňa 5.6.2013 súd konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 7,49 % ročne zo sumy 16.922,35 eura od 1.3.2012 do zaplatenia zastavil a pripustil zmenu návrhu tak, že odporcovia 1., 2. sú povinní zaplatiť navrhovateľovi sumu 17.263,07 eura s úrokom vo výške 7,49

% ročne zo sumy 16.922,35 eura od 1.3.2012 do zaplataenia a s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 16.922,35 eura od 1.3.2012 do zaplataenia.

Podaním zo dňa 17.5.2013 doručeným súdu dňa 28.5.2013 vzal navrhovateľ návrh späť v časti o zaplataenie úroku vo výške 7,49 % ročne zo sumy 1.721,25 eura od 1.3.2012 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 183,13 eura od 1.3.2012 do zaplataenia a požiadal o rozšírenie návrhu tak, že namiesto požiadavky na zaplataenie sumy 17.263,07 eura žiadal o zaplataenie sumy 17.335,81 eura. Uznesením číslo konania 10C/29/2013-89 zo dňa 22.11.2013 súd konanie v časti o zaplataenie úroku vo výške 7,49 % ročne zo sumy 16.922,25 eura od 1.3.2012 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 183,13 eura od 1.3.2012 do zaplataenia zastavil a pripustil zmenu návrhu v časti istiny tak, že ďalej bude rozhodovať o istine vo výške 17.335,81 eura

Odporca 1. sa k návrhu nevyjadril.

Odporca 2. v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že výška uplatnenej istiny 17.263,07 eura je určená v rozpore so skutočným stavom veci, nakoľko v roku 2012 malo dôjsť k ďalším splátkam istiny mimoriadneho medziúveru.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s Návrhom zo dňa 20.3.2013, s Odporom proti platobnému rozkaz zo dňa 11.12.2012, s Vyjadrením navrhovateľa k odporu zo dňa 8.3.2013, s Doplnením návrhu zo dňa 18.4.2013, s Vyjadrením navrhovateľa zo dňa 14.11.2004, výsluchom zástupkyne navrhovateľa, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to najmä so Zmluvou o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 16.5.2006, so Všeobecnými podmienkami pre stavebné sporenie pre fyzické osoby účinné od 1.1.2009, s Odstúpením od zmluvy zo dňa 18.10.2011 s doručenkou, s Oznámením o odstúpení od zmluvy zo dňa 18.10.2011 s doručenkou, s Výpisom z účtu odstúpeného medziúveru, s Výzvou zo dňa 9.3.2011, s Poslednou výzvou na úhradu omeškaných splátok pred odstúpením zo dňa 1.4.2011, s Doplnením návrhu zo dňa 17.5.2014, so Sadzobníkom poplatkov pre fyzické osoby platným od 1.3.2006, so Sadzobníkom poplatkov pre fyzické osoby zo dňa 1.1.2007, so Sadzobníkom poplatkov pre fyzické osoby zo dňa 1.1.2008, so Sadzobníkom poplatkov pre fyzické osoby zo dňa 1.1.2009, so Sadzobníkom poplatkov pre fyzické osoby zo dňa 1.1.2010, so Sadzobníkom poplatkov pre fyzické osoby zo dňa 1.1.2011, s Výpisom z účtu stavebného sporenia, ako i s obsahom celého spisu, keď pojednával v zmysle § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v neprítomnosti odporcov 1., 2. a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ v návrhu a doplneniach návrhu uviedol, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. 2527210 3 02 bola s odporcom 1., 2. uzatvorená Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 16.5.2006, v súlade s ktorou poskytol navrhovateľ odporcovi 1. mimoriadny medziúver vo výške 16.596,96 eura. Odporca 1. sa zaviazal splácať úroky mimoriadneho medziúveru vo výške 7,49 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 103,60 eura a do nasporenia 40 % cieľovej sumy vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení pravidelné mesačné vklady vo výške 82,98 eura, po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení a zúčtovaní mimoriadneho medziúveru s účtom stavebného sporenia splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,7 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 145,22 eura. Na základe Zmluvy o mimoriadnom medziúvere č. 2527210 0 03 a stavebnom úvere č. 2527210 3 02 zo dňa 16.5.2006 bol odporcovi 1. poskytnutý medziúver v celkovej výške 500.000,-Sk (16.596,96 eura), ktorý odporca 1. čerpal dňa 22.5.2006 v sume 13.277,57 eura a dňa 30.8.2006 v sume 3.186,62 eura. Navrhovateľ účtoval odporcovi 1. poplatok za spracovanie mimoriadneho medziúveru vo výške 3.500,-Sk (116,18 eura) a za biankozmenku vo výške 500,-Sk (16,60 eura). Odporca 1. splácal riadne a včas na účet medziúveru dohodnuté úroky za jún 2006 - november 2010 a od decembra 2010 nebola uskutočnená žiadna splátka úroku. Odporca 1. sa dostal do omeškania od 16.12.2010, odkedy nebola poukázaná žiadna ďalšia úhrada. Dňa 18.10.2011 bolo odstúpené od zmluvy a pri odstúpení od zmluvy bola zúčtovaná nasporená suma 1.395,87 eura s čerpaným medziúverom, po ktorom suma pre výpočet riadneho úroku predstavuje výšku 15.201,10 eura. Dlžná suma ku dňu 29.2.2012 pozostáva z istiny vo výške 15.201,10 eura a z nezaplataeného úroku a poplatkov vo výške 1.882,85 eura a z úroku z omeškania vyčísleného od 12.11.2011 do 29.2.2012 vo výške 251,86 eura.

Zástupkyňa navrhovateľa v konaní uviedla, že žalovaná suma ku dňu 29.2.2012 predstavuje sumu 17.335,81 eura a pozostáva z nezaplatenej istiny vo výške 15.201,10 eura, z nezaplatených úrokov a poplatkov vo výške 1.882,85 eura a z úroku z omeškania k 29.2.2012 vo výške 251,86 eura. Následne navrhovateľ žiada od 1.3.2012 naďalej riadne dohodnutý úrok vo výške 7,49 % z nezaplatenej istiny vo výške 15.201,10 eura od 1.3.2012 do zaplattenia a úrok z omeškania vo výške 5 % zo sumy 16.739,22 eura od 1.3.2012 do zaplattenia. Dňa 16.5.2006 bola uzavretá medzi navrhovateľom ako veriteľom Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere s odporcom 1. ako dlžníkom. Na základe uvedenej zmluvy bol odporcovi 1. poskytnutý úver dňa 22.5.2006 v sume 13.277,57 eura a dňa 30.8.2006 v sume 3.186,62 eura. Ďalej bol odporcovi 1. účtovaný poplatok za spracovanie úveru vo výške 116,18 eura a poplatok za vystavenie bianko zmenky vo výške 16,60 eura. Splatnosť úrokov z medziúveru v sume 500.000,-Sk bola dohodnutá v splátkach vo výške 103,60 eura mesačne počnúc dňa 1.6.2006 vždy k 1. dňu príslušného mesiaca až do momentu, kým budú splnené podmienky zmeny medziúveru na stavebný úver. V prípade, že nedôjde k zmene úveru na stavebný úver je dlžník naďalej povinný platiť splátky úrokov vo výške 103,60 eura mesačne vždy k 1. dňu príslušného mesiaca. Úroky boli medzi účastníkmi dohodnuté vo výške 7,49 % ročne. Medziúver vo výške 500.000,-Sk mal byť zaplattený z časti poskytnutím stavebného úveru a z časti z nasporenej sumy. Podľa zmluvy bolo medzi účastníkmi dohodnuté, že cieľová suma je 40 % z 500.000,-Sk a túto sumu 200.000,-Sk si mal odporca 1. sporiť spolu s platením úrokov. V prípade, ak by odporca 1. nasporil cieľovú sumu 200.000,-Sk, medziúver v sume 500.000,-Sk by bol zaplattený z nasporenej cieľovej sumy a z poskytnutého stavebného úveru vo výške 300.000,-Sk. Do dnešného dňa boli odporcom 1. zaplattené len úroky z poskytnutého medziúveru s tým, že zo strany odporcu 1. bola zaplattená suma 5.016,40 eura, čo nepostačovalo na zaplattenie všetkých úrokov z medziúveru. Predmetom tohto konania je nárok na zaplattenie istiny v sume 15.201,10 eura, čo predstavuje rozdiel medzi poskytnutým medziúverom celkom v sume 16.596,96 eura mínus nasporená suma 1.395,87 eura. Ďalej si navrhovateľ v konaní uplatňuje sumu 1.882,85 eura, ktorá suma predstavuje úroky a poplatky. Táto suma 1.882,85 eura zahŕňa jednak úroky do odstúpenia od úverovej zmluvy, jednak úroky po jej odstúpení za obdobie od 12.11.2011 do 29.2.2012 a jednak poplatky. Ďalej si navrhovateľ uplatňuje úrok z omeškania vo výške 251,86 eura, čo predstavuje 5 % ročný úrok z omeškania od 12.11.2011 do 29.2.2012 zo sumy 16.739,22 eura, ktorá suma bola určená súčtom dlžnej istiny 15.201,10 eura a sumy 1.538,12 eura, ktorá suma predstavuje úroky do momentu účinnosti odstúpenia od zmluvy a poplatky. Odstúpenie od zmluvy nadobudlo účinnosť dňa 11.11.2011, keďže k tomuto dňu uplynula odborná lehota na prevzatie zásielky odporcovi 1.. Odporcovia 1., 2. zaplatili od poskytnutia úveru doposiaľ sumu 5.534,29 eura, teda od podania návrhu doteraz nezaplatili nič.

Predmetom konania je po čiastočnom zastavení a rozšírení návrhu nárok na zaplattenie sumy 17.335,81 eura s úrokom vo výške 7,49 % ročne zo sumy 15.201,10 eura od 1.3.2012 do zaplattenia a s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 16.739,22 eura od 1.3.2012 do zaplattenia s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť odporcu druhého.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 499 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky.

Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa ustanovenia § 506 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa ustanovenia § 344 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento alebo iný zákon.

Podľa ustanovenia § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu odstúpením od zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy. Odstúpenie od zmluvy sa však nedotýka nároku na náhradu škody vzniknutej porušením zmluvy, ani zmluvných ustanovení týkajúcich sa voľby práva alebo voľby tohto zákona podľa § 262, riešenia sporov medzi zmluvnými stranami a iných ustanovení, ktoré podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu majú trvať aj po ukončení zmluvy.

Podľa ustanovenia § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu strana, ktorej pred odstúpením od zmluvy poskytla plnenie druhá strana, toto plnenie vráti; pri peňažnom záväzku spolu s úrokmi vo výške dojednanej v zmluve pre tento prípad, inak ustanovenej podľa § 502. Ak vracia plnenie strana, ktorá odstúpila od zmluvy, má nárok na úhradu nákladov s tým spojených.

Podľa ustanovenia § 546 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

Podľa ustanovenia § 548 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu ručiteľ je povinný dlh splniť, ak ho nesplnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval.

Podľa ustanovenia § 548 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu ručiteľ môže proti veriteľovi uplatniť všetky námietky, ktoré by mal proti veriteľovi dlžník.

Podľa ustanovenia § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na

jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu spotrebiteľskej zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ustanovenia § 365 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania dlžník je v omeškaní, ak nespĺní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa ustanovenia § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 1 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu účelom stavebného sporenia je financovanie bytových potrieb z účelovo vytvorených finančných prostriedkov vo fonde stavebného sporenia.

Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu stavebným sporením sa rozumie

- a) prijímanie vkladov od stavebných sporiteľov,
- b) poskytovanie úverov stavebným sporiteľom (ďalej len "stavebný úver").

Podľa ustanovenia § 4 písm. a) zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu stavebným sporiteľom môže byť fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá uzatvorí so stavebnou sporiteľňou zmluvu o stavebnom sporení alebo v ktorej prospech je uzatvorená zmluva o stavebnom sporení.

Podľa ustanovenia § 7 ods. 3 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu zmluva o stavebnom úvere musí obsahovať

- a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi, 3c)
- b) úrokové sadzby stavebných úverov,
- c) podmienky poskytnutia a splácania stavebného úveru,
- d) spôsob zabezpečenia pohľadávok zo stavebného úveru,
- e) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom úvere,
- f) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom úvere.

Vychádzajúc zo skutkových zistení mal súd preukázané, že navrhovateľ ako veriteľ a odporca 1. ako dlžník uzavreli dňa 16.5.2006 Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, na základe ktorej zmluvy navrhovateľ poskytol odporcovi medziúver vo výške 16.596,96 eura (pôvodne vo výške 500.000,-Sk), pričom pri pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok ako aj „Všeobecných podmienok pre zmluvy o stavebnom sporení“ sa mimoriadny medziúver zmenil na stavebný úver vo výške cca 9.958,18 eura (pôvodne výške 300.000,-Sk) s tým, že presná výška stavebného úveru sa rovná rozdielu cieľovej sumy a nasporenej sumy pri pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení. Navrhovateľ a odporca 1. sa dohodli, že výška úrokovej sadzby mimoriadneho medziúveru je 7,49 % ročne ku dňu uzatvorenia zmluvy, že poplatok za spracovanie medziúveru je 116,18 eura (pôvodne 3.500,-Sk), že poplatok za biakozmenku je 16,60 eura (pôvodne 500,-Sk) a poplatok za vedenie úverového účtu bude navrhovateľ vyrubovať v zmysle platného Sadzovníka poplatkov. Ďalej z uvedenej Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 16.5.2006 vyplýva, že do nasporenia cieľovej sumy sa odporca 1. zaväzuje vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení pravidelné mesačné vklady minimálne vo výške 92,98 eura (pôvodne 2.500,-Sk) a do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa odporca 1. zaväzuje splácať úroky z mimoriadneho medziúveru pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 103,60 eura (pôvodne vo výške 3.121,-Sk). Odporca 2. Vyhlásením zo dňa 16.5.2006 urobeným do Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere prehlásil, že na seba berie voči navrhovateľovi ako veriteľovi povinnosť uspokojiť pohľadávku, ak ju neuspokojí odporca 1. ako dlžník.

Zo skutkových zistení ďalej vyplynulo, že navrhovateľ poskytol na základe Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 16.5.2006 odporcovi 1. medziúver vo výške 16.596,96 eura (pôvodne 500.000,-Sk) na účet č. 2615069759/1100 v dvoch čerpaniach, a to dňa 22.5.2006 vo výške 13.277,57 eura a dňa 30.8.2006 vo výške 3.186,62 eura s tým, že celková výška 16.596,96 eura bola znížená o sumu 132,78 eura, keďže navrhovateľ si zaúčtoval pri prvej výplate medziúveru poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 116,18 eura (pôvodne vo výške 3.500,-Sk) a poplatok za biankozmenku vo výške 16,60 eura (pôvodne vo výške 500,-Sk). Od poskytnutia úveru dňa 22.5.2006 do 18.10.2011 boli pripísané úroky v celkovej výške 6.654,57 eura a odporcovia 1., 2. zaplatili v období od 12.6.2006 do 18.10.2011 celkom sumu 5.534,29 eura. Odporca 1. splácal riadne a včas

na účet medziúveru dohodnuté úroky za jún 2006 až november 2010 a od decembra 2010 nebola uskutočnená žiadna splátka úroku. Odporca 1. sa dostal do omeškania od 16.12.2010, čo bolo dôvodom na odstúpenie od Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 16.5.2006. Navrhovateľ v súlade s Článkom VI., bodom 3. a Článkom VII., bodom 2., písm. i) Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 16.5.2006 Listom zo dňa 18.10.2011 odstúpil od Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 16.5.2006 a zároveň požiadal odporcu 1. o okamžité vrátenie poskytnutých úverových prostriedkov v celkovej výške 16.666,48 eura. Uvedené Odstúpenie od zmluvy zo dňa 18.10.2011 bolo odporcovi 1. doručené v súlade s Článkom VII., bodom 7. Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 16.5.2006 uplynutím úložnej doby zásielky na pošte dňa 11.11.2011. Listom zo dňa 18.10.2011 oznámil navrhovateľ odporcovi 2., že odstúpil od Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 16.5.2006 a zaslal mu rovnopis Odstúpenia od zmluvy zo dňa 18.10.2011. Pri odstúpení od zmluvy navrhovateľ zúčtoval odporcom 1. nasporenú sumu 1.395,87 eura. Navrhovateľ v konaní žiada o zaplatenie sumy 17.335,81 eura, ktorá suma pozostáva z istiny vo výške 15.201,10 eura (mediúver 16.596,96 eura - nasporená suma 1.395,87 eura), z úrokov od 1.1.2014 do 18.10.2011 vo výške 1.120,28 eura, z úrokov od 19.10.2011 do 11.11.2011 vo výške 72,74 eura, z úrokov od 12.11.2011 do 29.2.2012 vo výške 344,73 eura, z poplatkov vo výške 345,04 eura a z úroku z omeškania od 12.11.2011 do 29.2.2012 vo výške 251,86 eura. Ďalej navrhovateľ v konaní žiada o zaplatenie úroku vo výške 7,49 % ročne zo sumy 15.201,10 eura od 1.3.2012 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 16.739,22 eura od 1.3.2012 do zaplatenia.

Odporca 2. v odpore proti platobnému rozkazu namietal, že navrhovateľom uplatnená suma nie je správna, nakoľko v roku 2012 malo dôjsť k ďalším splátkam mimoriadneho medziúveru. Podľa skutočností uvádzaných navrhovateľom bola zo strany odporcov 1., 2. v období od 12.6.2006 do 18.10.2011 zaplatená z čerpaného medziúveru celkom suma 5.534,29 eura. Odporca 1. sa k návrhu nevyjadril, nariadených pojednávaní sa bez ospravedlnenia nezúčastňoval. Odporca 2. sa rovnako nariadených pojednávaní nezúčastňoval, na podporu svojho tvrdenia o ďalších platbách medziúveru v roku 2012 nepredložil žiadne dôkazy, ani nenavrhol vykonať žiadne dôkazy napriek márnemu poučení podľa § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku.. Tvrdenie odporcu 2. v odpore proti platobnému rozkazu tak nepovažoval súd za preukázané a vychádzal z tvrdenia navrhovateľa o výške zaplatených platieb medziúveru.

V prejednávanej príhode navrhovateľ poskytol odporcovi 1. dočasne voľné finančné prostriedky z fondu stavebného sporenia ako úver za komerčných podmienok a medzi navrhovateľom a odporcom 1. tak vznikol úverový právny vzťah, teda absolútny obchod. Na predmetný právny vzťah z tohto dôvodu dopadajú ustanovenia Obchodného zákonníka, ale je potrebné naňho aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, pretože ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 Občianskeho zákonníka, i ustanovenia zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, pretože ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 23a ods. 1 ustanovenia zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Tou sa rozumie každá zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Predmetom činnosti navrhovateľa je prijímať vklady od stavebných sporiteľov, poskytovať úvery stavebným sporiteľom, vykonávať platobný styk a zúčtovania so stavebným sporením, poskytovať stavebné úvery na stavebné účely zo zdrojov mimo fondu stavebného sporenia a tiež stavebné úvery z dočasných voľných zdrojov fondu stavebného sporenia za komerčných podmienok stavebným sporiteľom. Odporcovi 1. ako stavebnému sporiteľovi navrhovateľ poskytol stavebný účelový medziúver za komerčných podmienok a tento nemal v úmysle ho použiť na obchodnú alebo inú podnikateľskú činnosť.

Z predloženej zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere je možné urobiť záver, že išlo o typovú zmluvu, ktorá nie je zložená z individuálne vyjednaných zmluvných podmienok. Za typovú zmluvu, ktorá sa používa vo viacerých prípadoch (štandardná, formulárová), treba považovať nielen všeobecné obchodné podmienky, ale aj predformulované znenia rôznych variant zmlúv, resp. zmluvných ustanovení. Záver, že ide o formulárovú zmluvu, umocňuje aj jej číselné označenie 2527210 0 03 Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a číselné označenie 2527210 3 02 Zmluvy o stavebnom úvere. Je problematické individuálne vyjednávanie zmluvných podmienok u zmlúv, ktoré sa dojednávajú vo veľkom počte. Toto potvrdzujú aj poznatky z vlastnej činnosti súdu. Keďže išlo o typovú - formulárovú zmluvu a s prihliadnutím na to, že neboli zistené prekážky na vykonanie súdnej kontroly zmluvných podmienok podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože navrhovateľ nepreukázal, že zmluvné

podmienky boli individuálne vyjednané, súd podrobil súdnej kontrole jej zmluvné ustanovenia tak podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o vadnosti právneho úkonu, ako aj podľa ustanovení Obchodného zákonníka a podľa ustanovení o súdnej kontrole neprijateľnosti zmluvných podmienok. Súd z úradnej povinnosti skúmal, či uvedená zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere neobsahuje neprijateľné podmienky s poukazom na § 52 Občianskeho zákonníka a Smernicu Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Právna úprava spotrebiteľských zmlúv bola do Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.) zaradená novelou prevedenou zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločností L 095, 21/4/1993, str. 29-34). Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať naďalej ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa, a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Citované ustanovenie vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Spotrebiteľ totiž z povahy vecí v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvoláva právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Je potrebné zdôrazniť, že ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Z § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. vyplýva jednoznačne záver o tom, že práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy sa nemôžu odchýliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa a spotrebiteľ si ani iným spôsobom nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Už uvedené potom následne vedie k tomu, že normy obchodného práva (vrátane všeobecnej úpravy) sú v takomto prípade použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave majúcej tu z povahy vecí prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku a v predpisoch vydaných na jeho základe, čo v praxi znamená, že Obchodný zákonník sa môže uplatniť len tam, kde nenarazí na obmedzenia v Občianskeho zákonníka a vo vykonávacích predpisoch k nemu, pričom neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sú neplatné. Súd poukazuje na to, že je oprávnený a povinný vzhľadom na spotrebiteľský charakter samotného záväzku preskúmať zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere a aplikovať právnu úpravu týkajúcu sa spotrebiteľských zmlúv s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka a predpisov s ním súvisiacich, keď normy obchodného práva, podľa ktorých bola zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere uzatvorená, sú pre spotrebiteľské zmluvy použiteľné a je možné ich aplikovať, ale iba v rozsahu, v ktorom neodporujú obmedzeniam účelovo chrániacim práva spotrebiteľa, ako sú obsiahnuté v Občianskom zákonníku a vo vykonávacích predpisoch k nemu. Súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere medzi navrhovateľom a odporcom 1. je uzatvorená ako zmluva medzi podnikateľom a spotrebiteľom, ktorá má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, kedy spotrebiteľ jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač a spotrebiteľ buď prijme podmienky uvedené v zmluve alebo neprijme, ale v takom prípade zmluvný vzťah nevznikne. Spotrebiteľ je za takéhoto skutkového stavu z hľadiska informovanosti a svojej vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu.

V konaní nebola sporná skutočnosť, že navrhovateľ ako veriteľ sa zaviazal poskytnúť na základe zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere odporcovi 1. ako dlžníkovi medziúver vo výške 16.596,96 eura a odporca 2. prevzal na základe ručenia na seba záväzok uspokojiť pohľadávku navrhovateľa, ak ju neuspokojí odporca 1.. Rovnako nebolo sporným, že navrhovateľ odstúpil od zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere z dôvodu, že odporca 1. si neplnil riadne povinnosti z tejto zmluvy, nakoľko od 16.12.2010 bol v omeškaní so splátkami úroku z mimoriadneho medziúveru. Odstúpenie od zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere nadobudlo účinnosť dňa 11.11.2011.

Podľa názoru súdu zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere obsahuje viacero neprijateľných podmienok, ktoré hrubým spôsobom znevýhodňujú spotrebiteľa. Ide najmä o ustanovenia zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, ktoré ukladajú odporcovi 1. platiť rôzne poplatky, a to poplatok za spracovanie medziúveru (Článok II.), poplatok za biakozmenku (Článok II.), poplatok za vedenie účtu (Článok II.) a poplatky súvisiace s poskytnutým mimoriadnym medziúverom a stavebným úverom (Článok V., bod 2.). Ustanovenia zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, ktoré umožňujú veriteľovi na začiatku odpočítať poplatok za spracovanie úveru a poplatok za biakozmenku a o tieto poplatky znížiť dlžníkovi úver, teda vyplatiť skutočne nižšiu sumu, ako je uvedená v zmluve o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere sú neprijateľné zmluvné podmienky. Tiež neprijateľnými zmluvnými podmienkami sú aj poplatky za vedenie účtu a za upomienky podľa aktuálneho Sadzobníka poplatkov. Všetky tieto zmluvné podmienky sú neplatné v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

Zmluvou o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere sa navrhovateľ ako veriteľ zaviazal poskytnúť odporcovi 1. ako dlžníkovi v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a odporca 1. sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obchodného zákonníka). Najvšeobecnejšie možno úver definovať ako odloženú platbu za poskytnutie peňažných prostriedkov. Veriteľ má prebytočné finančné prostriedky a za ich zhodnotenie (úroky) ich poskytne niekomu, kto ich potrebuje (dlžník). Ak ide o obchodovanie s úverovými prostriedkami s osobami na nepodnikateľský účel, ide o spotrebiteľský úverový právny vzťah. V tomto duchu je poskytovanie úveru za stavu, že si z neho ešte pred jeho poskytnutím veriteľ zinkasuje nejakú jeho čas, v rozpore s ratio legis právnej úpravy úveru. Takéto úverovanie odporuje aj spotrebiteľskému právu, pretože sa spotrebiteľovi poskytuje úver na jeho ekonomické využitie v krátenej výške a úroky sa pritom počítajú aj z neposkytnutých peňažných prostriedkov - poplatkov. Logickým výkladom významu inštitútu splátky spotrebiteľského úveru možno dospieť k záveru, že splátka prichádza do úvahy až po poskytnutí úveru. Konštrukcia o poskytnutí úveru v krátenej výške, t. j. odpísaním poplatkov z účtu medziúveru, vedie k neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky, pretože naráža na nenaplnenie ekonomického využitia predmetu úverového právneho vzťahu. Úver, ktorý nebol poskytnutý na jeho ekonomické využitie, nedáva žiadny zmysel ani logiku. Na základe uvedeného súd posúdil zmluvnú podmienku o započítaní poplatku za medziúver vo výške 116,18 eura a poplatku za biakozmenku vo výške 16,60 eura v okamihu poskytnutia mimoriadneho medziúveru ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve.

Súd ešte dopĺňa, že poplatok za spracovanie medziúveru, je neprijateľný aj z dôvodu jeho neurčitosti. Poplatok by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia. Žalobca bližšie nešpecifikoval, aké skutočné plnenie dostáva spotrebiteľ, za ktoré má zaplatiť poplatok vo výške 116,18 eura. Zákon č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení neupravuje žiadne poplatky za spracovanie medziúveru a dá sa len predpokladať, že tento poplatok je za uzavretie zmluvy a teda asi za napísanie zmluvy a za posúdenie bonity záujemcu o úver. Aj keby sa pripustil takýto vedľajší predmet plnenia, súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorej zodpovedá poplatok za vedľajšie plnenie, ktoré si spotrebiteľ neobjednal a ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa. Spotrebiteľ totiž nenavštívi banku z dôvodu poradenstva v otázke konkrétnej úrokovej sadzby alebo rady, či si na základe vlastnej finančnej situácie môže dovoliť úver, ale výhradne s cieľom zistiť, či a za akých podmienok je banka vôbec ochotná mu ním požadovaný úver poskytnúť. Preverenie úverovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokovej miery sú činnosti vykonávané bankou vo vlastnom ekonomickom záujme minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru poskytne zadarmo. Neprijateľnou podmienkou zmluvy sú aj poplatky za vedenie účtu uvedené v zmluve o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere - prvý poplatok a potom v Sadzobníku poplatkov, ktorý vydáva navrhovateľ, keďže tento účet navrhovateľ vedie vo svojom vlastnom záujme, ide o aktivity navrhovateľa, ktoré sú v jeho prospech a týkajú sa napr. aj preverovania pohybov na účte, teda nie sú v záujme spotrebiteľa, a preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti. Poplatok za vedenie účtu navrhovateľovi nepatrí ani podľa zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení a podľa názoru súdu je pokrytý už v dohodnutom úroku (odplate) za úver. Neprijateľnými podmienkami sú aj ďalšie poplatky uvedené vo výpise z účtu odstúpeného medziúveru, a to poplatky za upomienky, na ktoré žalobca nemá žiaden zákonný nárok a nemôžu mu patriť, keďže si ich uplatňuje ako paušálnu náhradu ujmy za omeškanie. Ide o administratívnu agendu v prospech navrhovateľa, ktorý si účtuje paušálne poplatky. Povinnosť odporcu 1. platiť navrhovateľovi uvedené poplatky sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami aj z toho dôvodu, že ide o podmienky, ktoré sú pre neho ako spotrebiteľku nejasné, nezrozumiteľné a neurčité. Podľa názoru súdu tieto poplatky sú

pokryté už v zmluvne dohodnutom úroku (odplate) za úver, t. j. v dohodnutej úrokovej sadzbe 7,49 % ročne za úver.

Konkrétne súd považuje za nedôvodné poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 116,18 eura, poplatok za biankozmenku vo výške 16,60 eura a ostatné poplatky uvádzané vo výpise mimoriadneho medziúveru (č. l. 61 - 62 spisu) navrhovateľom uplatnené v celkovej výške 345,04 eura za vedenie účtu, poplatky za 1. upomienku, poplatky za 2. upomienku a poplatky za predžalobnú upomienku. Ak teda navrhovateľ uvádzal, že odporcovi 1. poskytol mimoriadny úver vo výške 16.596,96 eura, toto tvrdenie nebolo správne, keďže si z uvedenej sumy odčítal poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 116,18 eura a poplatok za biankozmenku vo výške 16,60 eura. Ako vyplynulo z vyššie uvedených skutočností považoval súd tieto zmluvné podmienky za neprijateľné a z tohto dôvodu za neplatné. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniká právo na plnenie a povinnosť plniť. Pretože tak navrhovateľ poskytol odporcovi 1. skutočne úver vo výške 16.464,18 eura (16.596,96 eura - 116,18 eura - 16,60 eura), má nárok na zaplatenie istiny úveru po odrátaní nasporenej sumy, teda nárok na zaplatenie sumy 15.068,31 eura (16.464,18 eura - 1.395,87 eura) a nie nárok na zaplatenie ním požadovanej sumy 15.201,10 eura. Tiež nemá navrhovateľ nárok na zaplatenie uplatnených poplatkov celkom vo výške 345,04 eura.

Ďalej si navrhovateľ v konaní uplatnil nárok na zaplatenie dohodnutého úroku z medziúveru vo výške 7,49 % ročne. Navrhovateľ žiadal zaplatiť úrok vo výške 7,49 % ročne zo sumy 16.596,96 eura od 1.11.2010 do 18.10.2011 vo výške 1.120,28 eura, zo sumy 15.201 eura od 19.10.2011 do 11.11.2011 vo výške 72,74 eura, zo sumy 15.201,10 eura od 12.11.2011 do 29.2.2012 vo výške 344,73 eura a zo sumy 15.201,10 eura od 1.3.2012 do zaplatenia. Z § 351 ods. Obchodného zákonníka vyplýva, že odstúpenie od zmluvy sa nedotýka okrem iného aj tých ustanovení zmluvy, ktoré vzhľadom na svoju povahu majú trvať aj po ukončení zmluvy. Povinnosť vrátiť peňažné prostriedky poskytnuté na základe zmluvy o úvere, a to dlžnú sumu i s úrokom je typickým znakom, ktorý charakterizuje záväzkový vzťah, ktorý vznikol na základe zmluvy o úvere. Povinnosť vrátiť prostriedky poskytnuté na základe zmluvy o úvere po odstúpení od zmluvy vyplýva priamo z ustanovenia § 506 Obchodného zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnej úprave odstúpenia od zmluvy podľa § 344 a nasl., resp. § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka, špeciálnou úpravou. Záväzok vrátiť poskytnuté prostriedky z úverovej zmluvy spolu s úrokom trvá aj po odstúpení od zmluvy. Odstúpením od zmluvy sa iba menia podmienky, za ktorých je dlžník povinný uvedenú povinnosť plniť, teda dlžník nie je povinný splniť dlh v lehotách a za podmienok dojednaných v zmluve, ale na požiadanie veriteľa a v plnom rozsahu. Povinnosť dlžníka vrátiť veriteľovi dlžnú čiastku s úrokmi po odstúpení od zmluvy o úvere podľa § 506 Obchodného zákonníka predstavuje naďalej pôvodný záväzok, ktorý sa odstúpením od zmluvy modifikoval vo svojej splatnosti.

Navrhovateľ žiadal o zaplatenie dohodnutých úrokov vo výške 7,49 % ročne zo sumy 16.596,96 eura od 1.11.2010 do 18.10.2011 vo výške 1.120,28 eura vychádzajúc z tvrdenia, že od 22.5.2006 do 18.10.2011 boli účtované úroky vo výške 6.654,57 eura, od ktorej sumy odrátal uhradenú sumu splátok úveru vo výške 5.534,29 eura. Vzhľadom na vyššie uvedené, keď súd dospel k záveru, že úver bol poskytnutý len vo výške 16.464,18 eura, bolo možné priznať úroky len z tejto sumy. Úrok vo výške 7,49 % ročne zo sumy 16.464,18 eura od 22.5.2006 do 18.10.2011 predstavuje sumu 6.675,99 eura (počet dní 1976), od ktorej sumy odrátal súd zaplatenú splátku úrokov v celkovej výške 5.534,29 eura, čo predstavuje výsledok 1.141,70 eura. Navrhovateľ však žiadal menej, ako má nárok sumu 1.120,98 eura a keďže súd nemôže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť im viac, než žiadajú, považoval túto požiadavku na zaplatenie sumy 1.120,98 eura za dôvodnú.

Ďalej navrhovateľ žiadal o zaplatenie úroku vo výške 7,49 % ročne zo sumy 15.201 eura od 19.10.2011 do 11.11.2011 vo výške 72,74 eura, zo sumy 15.201,10 eura od 12.11.2011 do 29.2.2012 vo výške 344,73 eura vychádzajúc z tvrdenia, že suma 15.201,10 eura predstavuje rozdiel poskytnutého úveru v sume 16.596,96 eura a nasporenej sumy 1.395,87 eura ku dňu 18.10.2011. Rovnako aj v tomto prípade je vzhľadom na vyššie uvedené potrebné konštatovať, že úver bol poskytnutý len vo výške 16.464,18 eura, a preto bolo možné priznať úroky len zo sumy 15.068,31 eura, čo predstavuje rozdiel medzi skutočne poskytnutým úverom vo výške 16.464,18 eura a nasporenou sumou 1.395,87 eura. Úrok vo výške 7,49 % ročne zo sumy 15.068,31 eura od 19.10.2011 do 11.11.2011 predstavuje sumu 74,21 eura (počet dní 24). Navrhovateľ však žiadal menej ako má nárok sumu 72,74 eura a keďže súd nemôže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť im viac, než žiadajú, považoval túto požiadavku na zaplatenie sumy 72,74

eura za dôvodnú. Úrok vo výške 7,49 % ročne zo sumy 15.068,31 eura od 12.11.2011 do 29.2.2012 predstavuje sumu 340,13 eura (počet dní 110), čo je viac ako žiadal navrhovateľ, preto súd považuje za odôvodnenú len požiadavku na zaplatenie sumy 340,13 eura, nie sumy 344,73 eura, ako žiadal navrhovateľ. Napokon navrhovateľ žiadal o zaplatenie úroku vo výške 7,49 % ročne zo sumy 15.201,10 eura od 1.3.2012 do zaplatenia. Rovnako ako je vyššie uvedené, aj tu možno zopakovať, že navrhovateľ má nárok na zaplatenie úroku vo výške 7,49 % ročne len zo sumy 15.068,31 eura (16.464,18 eura - 1.395,87 eura) od 1.3.2012 do zaplatenia a nie zo sumy 15.201,10 eura, ako žiadal navrhovateľ.

Napokon predmetom sporu zostala požiadavka navrhovateľa na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 16.739,22 eura za obdobie od 12.11.2011 do 29.2.2012 vo výške 251,86 eura a vo výške 5,00 % ročne zo sumy 16.739,22 eura od 1.3.2012 do zaplatenia. Odstúpenie od zmluvy nadobudlo účinnosť dňa 11.11.2011 a deň nasledujúci po odstúpení od zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere sa odporca 1. dostal do omeškania so zaplatením zostatku úveru. Ku dňu odstúpenia od zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere bol odporca 1. dlžný navrhovateľovi istinu úveru vo výške 15.068,31 eura a úroky celkom vo výške 1.556,04 eura (1.141,70 eura + 74,21 eura + 340,13 eura). Preto má navrhovateľ nárok na zaplatenie úroku z omeškania len zo sumy 16.624,35 eura, čo je menej ako žiada. Výšku úroku z omeškania určuje nariadenie vlády Slovenskej republiky, ktorá výška úroku z omeškania je o 8,00 % viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku. Navrhovateľ má tak nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,25 % (8,00 % + 1,25 %) ročne, nakoľko základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 12.11.2011 bola 1,25 %. Navrhovateľ žiadal o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne, čo je menej, ako má nárok a keďže súd nemôže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť im viac, než žiadajú, považoval súd za opodstatnenú požiadavku navrhovateľa na zaplatenie úroku z omeškania v uplatnenej výške 5,00 % ročne. Úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 16.624,35 eura od 12.11.2011 do 29.2.2012 (110 dní omeškania) predstavuje sumu 250,50 eura, čo je menej ako suma 251,86 eura, ktorú žiada navrhovateľ. Z uvedených dôvodov považoval súd za dôvodnú požiadavku navrhovateľa na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 250,50 eura a úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 15.068,31 eura od 1.3.2012 do zaplatenia.

Na základe uvedených skutočností dospel súd k záveru, že odporca 1. je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 16.852,66 eura (15.068,31 eura + 1.120,98 eura + 72,74 eura + 340,13 eura + 250,50 eura) a úrok vo výške 7,49 % ročne zo sumy 15.068,31 eura od 1.3.2012 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 15.068,31 eura od 1.3.2012 do zaplatenia a vo zvyšku je nárok navrhovateľa neopodstatnený.

Navrhovateľ si svoj nárok uplatnil aj voči odporcovi 2. ako ručiteľovi. V súdenom prípade bolo zistené, že odporca 2. písomným vyhlásením urobeným do zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere prevzal na seba ručiteľský záväzok, že uspokojí pohľadávku navrhovateľa ako veriteľa, ak ju neuspokojí odporca 2. ako dlžník. Na základe písomne uzavretej zmluvy medzi navrhovateľom a odporcom 2. vzniklo ručenie, ktorého znakom je, že ručiteľova (odporca 2.) povinnosť vo vzťahu k dlžníkovej (odporca 1.) povinnosti je akcesorickej povahy. Ručiteľ je však zviazaný rovnako ako dlžník. Vzhľadom na úpravu ručenia a povahu právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom a veriteľom a ručiteľom v prípade návrhu veriteľa proti dlžníkovi a ručiteľovi sú dlžník a ručiteľ ako odporcovia povinní zaplatiť pohľadávku navrhovateľa tak, že plnením jedného z nich zaniká v rozsahu plnenia povinnosť toho druhého. Keďže odporca 2. platne zabezpečil záväzok odporcu 1. zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere ručením, je povinný spolu s odporcom 1. zaplatiť priznanú sumu s príslušenstvom.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd návrhu vyhovel a uložil odporcom 1., 2. povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 16.852,66 eura, s úrokom vo výške 7,49 % ročne zo sumy 15.068,31 eura od 1.3.2012 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 15.068,31 eura od 1.3.2012 do zaplatenia s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť odporcu druhého a vo zvyšku návrh zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, keďže súd návrhu v časti o zaplatenie sumy 16.852,66 eura s príslušenstvom vyhovel a vo zvyšku návrh zamietol. Navrhovateľ bol neúspešný len v pomerne nepatrnej časti (100 % - 16.852,66 eura : 17.335,81 eura x 100 = 3 %), a preto mu priznal právo na plnú náhradu trov konania v sume 1.040 eur, čo predstavuje sumu vynaloženú na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.